

ראוהו בית דין פרק שלישי ראש השנה

כו.

עין משפט
ג' מצוה

א) כמותם כף גיטין ה';
 ב) כ"ב ק"ד. טנהדרין
 ג) נשמעטם את קול
 השופר כן אלא בנידף
 ונכאשן, א) ברכות טו.
 קדושת ה' ה' ד) טוטה
 מב, ס) (קטטה ג' א.)
 ו) [טולין ג' א.] ו' לטיל יא.
 ח) [כ"ב סה: ז] ט) מלקות
 רש"י' י) [נעשה טוס']
 ז"ב ק"ד. ד"ה אלו ד"ה
 ועי' מבטיע העיקר בחיל
 ועוד לרי' להוכיח דבעלמא
 אקרי שפוטם בלא קרא,
 ו' למקן טו:

מקלטן נעשין עדים. ויעידו לפני חכמיהם דגזי דיני נפשות עדות
 בעינן דכתיב (דברים יז) על פי שנים עדים יומת המת לא יומת וגו':
ומקלטן נעשין דיינים. אבל המעידים לא יסבו וידונו עמהם
 דהראוי להעיד אית ליה לרבי טרפון נעשה דיין אבל עד עלמא לית
 ליה דנעשה דיין, וגזי עדות חדשה
 גופה נמי לא אכשרנא במתני' להיות
 העדים נעשים דיינים דאם כן למה
 לי יסבינו מחבריהם יעידו לפני יחיד
 ואחר כך יסבו הם עמו ויקדשו והכי
 אמרינן ליה בפרק שני דלכותות
 (דף כ"א: ב) **כולן עדים הם.** ראויס
 להעיד: **והלילו העדה.** יהפכו
 בזכות: **מתני' כל השופרות.** צין
 של איל צין של יעל: **שואב קרן.**
 אילו קרוי שופר וגזי ויה"כ שופר כתיב
 (ויקרא כה) והעברת שופר תרועה
 ובפרק בתרא (דף ל"ד.) גמרינן ר"ה
 מיוזל: **צקן היוזל.** ויוזל ליכרא
 הוא דמפרש גממי: **גמ' אקרו**
קרן ואקרו שופר. אקרו קרן כדאמרן
 ואקרו שופר דכתיב צמנן תורה
 (שמות יט) צמנן היוזל וגו' וכתיב
 [סס] ויהי קול השופר (ט): **וקרני ראס**
קרניו. של צבור שורו קרן אשכחן
לחקרי: וטיטב לה. תפלתו משופר
זכור קא משמע קרא: **שור**
שואב (ט) צום שנקרא שור
 היה גדול כפר זהו שור של מעשה
 בראשית שציום שזכרא צברא צקוממו'
 ושור צן יומן קרוי שור) שאלמר
 (ויקרא כג) שור אלו כשז אלו עו
 ופר אלו נקרא עד צן שלש: אלו
קטיגור. זהב העגלה, ושופר של פרה
 נמי קטיגור דעגל הוא: **הואיל**
ואישעני. להיות דס ואין מראית
 הפך ניכר: **חוטא כל יקריב.** האדם
 לא יקרבינו הלום שהוא חטא צו:
חוטא כל יפנהא. להתקטט צו
 צקצרו הלום: **ליון דלוכרון קא**
אטי כלפניס דמי. שופר נמי אע"ג
 דלית ציה משום חוטא על יקריב
 ולית ציה משום חוטא כל יתנאה
 ליון דלוכרון קא אטי כגנדי כהן
 גדול שלפניס דמי: גילוי גילוי, בכל
 שנה ושנה ניכרת תוספתו והוא כמין
 גלד מוסקי על גלד ראשון כתליתו
 של ראשון תחילת השני: **גמולה.**
מונדלס: טוחוס. לשון חלוקות (ט):
שכו. לשון ראייה כמו וישקף
 (בראשית יט) ומתרגמינן ואיסתכי:
 קבען

דרחמנא אמר ושפמו העדה והציצו העדה. תימנה דצפוק
 אלו הן הגולין (מסות דף ג'). נפקא ליה מןקרא אחרינא
 דאמר מנין לסנהדרין שראו באחד שהרג את הנפש שאין הורגין
 אותו עד שיעמוד בצ"ד תלמוד לומר עד עמדו לפני העדה למשפט
 ויש לומר דעיקר דרשה מהתם וקרא
 להכא אילטרין דלף יליף מהתם
 לשאר דיין להגרין צ"ד אחר דשאני
 התם דאמר רחמנא והלילו העדה
 ומיהו הוא הדין לענין מכה חצירו
 כדמוכח צפ' החובל (צ"ד דף ג' וסס)
 וצעד נעשה דיין יש דיינים חלוקים
 כמו שפירשנו צפ' ז' דלכותות (כ"א):
 וסס ד"ה ה' דנצעות חלוקה דלדורימא
 עד הרוואה הוא דנעשה דיין ובקיום
 שטרות דצקן אפילו עד המעיד
 נעשה דיין וצדיני נפשות אפילו עד
 הרוואה אין נעשה דיין':
חויץ משף פרה. הא דלף קמני נמי
 חוץ משל ראס דשל ראס נמי
 איקרי קרן דכתי' (דברים לג) וקרני ראס
 קרניו וכתיב (ספלים כג) ומקמני
 רמיס עינתי ושמה אינסי חלוליס
 ואינסי ראויס לשופר: **והיה במשוך**
בקרן היוזל. תימנה דלף מייתי קרא
 דלמק דכתיב (בראשית כג) צקצן
 צקניו ואלע"ג דהוא קרא ממיסי
 דה"י מייתי לה צגמרא צבור שורו
 הדך לו וקרני ראס קרניו וי"ל דנראה
 ליה לאמריי הא משום דכתיב ציה
שופר: אקרון קרן ואקרו שופר.
 פירש רש"י אקרו קרן כדאמרן
 ואקרו שופר דכתיב צמנן היוזל
 וכתיב ויהי קול השופר צן מןקין
 אמאי לא הביא הא קרא דמתניין
 צמנן צקרון היוזל צשמעטם קול
 השופר להוכיח דלל שופרות אקרו
 שופר שטות להקשות וקל להצין
 דלדרכה מהאי קרא מוכח דשופר
 אקרי קרן ועוד לרי' להוכיח דבעלמא
 שופרות אקרו שופר:
חומא כל יתנאה קאמרינן.
 וגזי שופר מתנאה נמי
 צקול תקיעתו: **ליון דלוכרון**
קאטי. תימנה אפוד ותשן נמי לזכרון
 קאטו דכתיב צקרא וי"ל דהצצויסי
 זכרון הסי: **וא"י שנים ושלאה**
 שופרות. ולא דמי למניס שופר
 שצמון שופר דפירש צקוטטרס דעל
 גלד ראשון אמוסף גלד שני שפט
 השני כתליתו של ראשון והקול יוצא
 דרך כולס:
לנדה גלמודה. ונפקא מינה
 כדלדרישין צקוטה (דף צ"ג).
 כי עדת חקף גלמוד (איני טו):
 חלוגלות

- א) מי פיה מהלכות
עדות הלכה ה' (והלכה טו)
ממ עשין קט טו"ש"ח"מ
ס"י ו ספיק ה'
- ב) כ סמג עשין מצ טו"ש"ח
א"מ ס"י מקפו ס"ו:

הגרות הב"ח

א) רש"י ד"ה אקרו קרן
 כי קול השופר הפ"ד
 ואח"כ מה"ד קרן
 אשכחן דאקרי דיתב
 וקרני ראס קרניו של צבור
 שורו סה"ד: (ב) ד"ה שור
 שואב כפר ציום כי אלו עו
 כי יולד ופר אלו קרא:

גליון הש"ס

גמ' שפיר קאמי' ר"י. כעין
 ז"ל ספסיס דף מט ע"ב:
 שם ולא עיינן ושלשה
 שופר' ע"י קוטה דף ז
 ע"כ מ"ה מכתב על ש"י:

ריבונ הגנאל

מקצתן נעשו דיינים, רבי
 ומקצתן נעשו דיינים, רבי
 ר' טרפון, ר' עקיבא אומר
 כולן עדים חן ואין עד
 נעשה דיין, ודחינן כי אמר
 ר' עקיבא בדיני נפשות
 אבל בעינין ראש חודש
 אפ"ר ר' עקיבא מודה.
 ירושלמי: ר' הונא היה
 חכים שהדי לבר נש, אול
 בעי מידן קומה ופבר
 ביה בול', ואסיקנא ושוא
 רב הונא גרמינא כל ההוא
 דינא ואיל ואסתרי עליו
 קומי ב"ד תרות, קדישוהו
 פרוס למנו או לאחר
 יעבורו יום אחד, יכול יהא
 מקדש, ת"ל תקראו אותם
 אלה הם מועדי, כלומר
 אם תקראו אותם בזמן
 חן מועדי, ואם לאו אלו
 [אלה] מועדי, קודם למנו
 יום כ"ט לחודש, לאחר
 יעבורו יום י"ב, בימי ד' חן
 ברכיה אישתתקן, אמר לון
 שמעתין דאתקיש ירחא,
 וארכנן ברישין וקבלון.
מתני' כל השופרות
יוסיין חוץ משל פרה
מפני שהוא קרן. ואמר
 שפיר קאמר ר' יוסי לרבנן
 כל השופרות נקראו קרן
 כי, ורבנן כל השופרות
 נקראו שופרות היובלין
 ואקרו קרן, של פרה קרן
 איקרי שופר לא איקרי
 כו'. מאי שור פרה שהוא
 פרה, כלומר, שור הנולד
 מפר שהוא חוק אמין
 בכוחו, לפיכך הוא חוק
 ושמן מוכחר שבשוריים,
 ולא כשור וכן שכבר חושש
 חזו, קטיגור מלשין רכיל.
 פירוש סניגור מליץ יושר.
 פי' חוטא כל יתנאה אדם
 שחטא לא יתנאה בכלי

ריבונ הגנאל (המשך)

בקרן האיל, לפיכך אמר
 מאי משמע דהאי [אבל]
 [יובל] דכתיב בהאי קרא
 ויובל שבתו כהאי צ"ד
 איל הוא, שכן בערביי
 קורין לאיל יובל. מאה
 קשיטה, מאה מענה. שכן
 בארביקא קורין לזמנה
 קשיטא. כלה, ניפסי. שכן

בחתום קן נשייא קורין כלה, ניפסי. והוא לשון יוני. מי שנת בטוחות חכמה, אלו הכליות. או מי נתן לשכוי בינה, זה תרגול. מי שנת בטוחות חכמה, אלו הכליות. או מי נתן לשכוי בינה, זה תרגול.

בחתום קן נשייא קורין כלה, ניפסי. והוא לשון יוני. מי שנת בטוחות חכמה, אלו הכליות. או מי נתן לשכוי בינה, זה תרגול. מי שנת בטוחות חכמה, אלו הכליות. או מי נתן לשכוי בינה, זה תרגול.